

1. בעל הטורים כ"ז כ' – "ואתה תצוה" – שמו של ---- לא מוזכר בפרשה, כי אמר: "----- נא מספרך אשר כתבת" (שמות ל"ב ל"ב); וקללת ---- אפילו על תנאי באה. כמו כן רומזת המלה 'כתית' בגימטריה לשנים, שבהן עמדו בתי המקדש: בית ראשון עמד ---- שנים, והבית השני עמד ---- שנים.

"אבן השוהם" – היא ה'בלורה'

אבן השוהם היקרה מוזכרת לראשונה בעניין הנהרות היוצאים מעדן (בר' ב' י"ב), ובפרשתנו – השוהם היא האבן של יוסף, באשר 'שהם' = השם, וכל הצלחתו היתה מאת השם. גונה ירוק בהיר עם קווים של כחול, צהוב ולבן. הרש"ר הירש גזור את המלה מהשורש 'שם', ושימושה מעיד עליה – לשם טביעת חותמות ושמות. אונקלוס מתרגם – בורלא, והשתתה בערבית לשורש 'בלור', במשמעות גביש, קריסטל – שורש שנתן את המלה – בלורה – כדור הזכוכית למשחק ילדים הקרוי גם 'ג'ולה'. בשפות אירופה נקראת אבן השוהם: בריל, אוניקס, אזמרגד או אמרלד.

2. רש"י כ"ז כ' – שמן הזית הראשון נקרא ----, והשמן השני פסול למנורה וכשר ל-----.

3. אבא ושלשה בנים בכהונה – וכולם פותחים באות הראשונה.
4. כ"ח ד' – רש"י מודה שאינו יודע מהו תבניתו של האפוד; ואולם הקב"ה זימן לו ---- שרוכבות על סוסים כדי לפרש שחוגרים אותו מאחור ורחבו כרוחב ---- איש.
5. ראב"ע כ"ח ט' – אבן זו – אף שהיא לא יהלום, העונד אותה – אמור לחלום.
6. רש"י כ"ח י' – שמות ששת השבטים על האבן השניה הם: גד, ----, יששכר, וזבולון, ----, ובנימין.
7. רש"י כ"ח י"א – "פתוחי חותם" – שה----- חרוצות (חרותות) בתוכן כמו שחורצים חותמי ----.
8. כ"ח ט"ו – את ספרי ההלכה 'ארבעה טורים' כתב ר' יעקב ----, והחלק הקרוי ---- עוסק בהלכות ממונות ונזיקין.
9. כ"ח י"ז – הביטוי 'הוסיף ---- משלו' – שאול מפסוקנו.

10. רש"י כ"ח כ"ח – "ולא יזח החשן" – שורש המלה 'יזח' הוא ---- (רמז, כמו: יסע, יפול); ופירושה ----.

11. מי שאל ולא נענה? "וישאל ---- בה' ולא ענהו ה' גם בתלמות גם באורים גם בנביאים" (שם"א כ"ח ו').

12. כ"ח י' – אור החיים מצטט את ר' יצחק האומר, שכדי שבכל אבן תהיינה 25 אותיות, הוסיפו ל----- עוד אות (עפ"י תה' פ"א ו': "עדות ב----- שמו").

13. כ"ח ל"ד – ר' שלמה אבן גבירול מתווה את פעמי הגאולה בתיאור השאול מפסוקינו: 'שלוש לך דודי, הצח והאדמון; שלום לך מאת דקה/בקה כמו-----: מה לך יפיפה, תעוררי אהבה; ותצלצלי קולך פמליל בקול'-----.

14. רש"י כ"ח מ' – 4 בגדי כהן הדיוט הם: ---- ומכנסיים, מגבעות ו-----; ו-4 בגדי הכהן הגדול הנוספים הם: ---- ואפוד, חושן ו-----.

15. רש"י כ"ט ב' – כמה מיני לחם נתנו בסל?

16. כ"ט ט' – "ומלאת יד אהרן ויד בניו" – שפתי חכמים מסביר שכל מילוי ידיים פירושו ----.

17. כ"ט י"ג – כך מתאר הרמב"ם את ---- ה-----: "והוא הקצה התחתון היוצא ממנו כמו הבוהן מן היד".

18. כ"ט י"ח – קטורת האברים שעל האש נקראת ----.

19. כ"ט מ"ה-מ"ו – "ושכנתי בתוך בני ישראל... לשכני בתוכם" – פסוקים אלה חותמים את עיקר פרשת המשכן. איזה פסוק מתחילת פרשת תרומה מקביל לפסוקים הנ"ל?

20. השבת שלפני פורים נקראת שבת ----, והספרדים נוהגים לקרוא את הפיוט של ר' יהודה הלוי ----.

'חשב האפוד' = 'חושב מחשבות'

ל'חשב האפוד' – ה'חשב', עפ"י רש"י, הוא חגורה צרה הארוגה עם האפוד, והכהן חוגר אותה על המתניים, לעומתו סבור הרשב"ם שזו חגורה שמשחילים אותה בחלק העליון של האפוד. הרמב"ם סובר שה'חשב' מונח על לבו של הכהן; ולפי זה מתבהרים דברי חז"ל, שהאפוד בא לכפר על הרהור הלב של עבודה זרה; לפיכך נראה, שמשום כך נקרא חלק זה שבאפוד 'חשב', שכן אריג זה מכון כנגד מחשבת הלב של האדם. מעניין הוא תיאור חכמתם של בצלאל ואהליאב, אדריכלי המשכן – 3 פעמים נזכר השורש 'חשב', פעם לאריגה ופעם לחשיבה: "מלא אתם חכמת-לב לעשות כל-מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש נארג עשי כל-מלאכה וחשבי מחשבות (ל"ה ל"ה). וראוי לציין שישנם עוד שורשים במתכונת זו, למשל: 'חבל' = פתיל וחוט עבה, ולצדו ה'תחבולה' – תכנון ערמומי; וכן 'זמם', בעולם הפיסי – 'לזמזם' פירושו לסגור פה אדם או לחסום בהמה במתג ורסן, ובעולם הרוחני – 'זמימה' – עצה, מחשבה ותושיה ("נצור תושיה ומזמה" – משלי ג' כ"א), ו'זימה', מחשבת און ומרמה; והנוכל – הזמם במחשבתו נקרא 'בעל זימות'.

בפרק כ"ח בא השורש 'חשב' פעם בצורת 'חושב' ('ועשית חשן משפט מעשה חשב' – פס' ט"ו), ופעם בצורת 'חשב' = חגורה, קשר ('וחשב אפדתו אשר עליו' – פס' ח'). מה הקשר בין 'חשב', חגורה לבין 'מחשבה'? את הביטוי 'מעשה חושב' מתרגם אונקלוס – 'עובד אומן' – מעשה של אומן. וחז"ל מדגישים שמעשהו של אורג הכרובים הוא 'מעשה חושב', כי הוא אורג את הצורה בגוף האריג, כך שהיא נראית כולה משני הצדדים. האריגה נעשית ע"י חיבור וקישור החוטים זל"ז כדי שתצא צורה שלמה. וכמו ש'מעשה חושב' באומנות פירושו חיבור חוטים וקשירתם, כך במקביל 'מחשבת האדם' – דעות והגיוני לב, נדמים לחוטים שיש לקשר ולחבר ביניהם כדי שיעלו לכדי רעיון: "ואחשבה לדעת זאת" (תה' ע"ג ט"ז) – אני בוחן ומעריך בלבי את 'חוטי החשיבה' כדי לארג אותם לכדי דעה ורעיון. והראב"ע אומר שהאומן ה'חושב מחשבות לעשות בזהב' – מעלה במחשבתו את הצורה, ומצייר אותה בלבו כדי לדעת מהו חשבון החוטים הנצרך לעבודה (השפה העברית מלאה בשורשים זהים המקשרים בין העולם הפיסי והעולם הרוחני: בנייה – בינה, נביעה – מבט, נביטה – מבט, באר – לבאר, ציצים – להציץ, חריץ – חרוץ, פעמון – פעם. ומכאן

- תשובות: 1. משה, מחני, חכם; כ"ח=220, י"ח=210. 2. זך, למנחות. 3. אהרן, אלעזר, איתמר, אביהו. 4. שרות, גב. 5. אחלמה. 6. אשר, יוסף. 7. אותיות, טבעות. 8. בן אשר, חושן משפט. 9. נופך. 10. נזח, ניתוק. 11. שאול. 12. יוסף, יהוסף. 13. רמון, פעמון. 14. כתונת, אבנט; מעיל, מצנפת. 15. שלושה. 16. חינוך. 17. יתרת הכבד. 18. אשה. 19. "ושכנתי בתוכם" (כ"ח ח'). 20. זכור, מי כמוך.